

Sygn. akt I C 2772/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Karolina Mazan - Berent

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. K. (1)

o zapłatę

I zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 993,08 (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy 08/100) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 4 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 017 (jeden tysiąc siedemnaście 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt I C 2772/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w W. w pozwie z 4 kwietnia 2017 roku wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego M. K. (2) kwoty 2993,08 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód domagał się również zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód 15.12.2016r. udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 2000 zł, którą pozwany miał zwrócić w ciągu 12 miesięcy wraz z odsetkami umownymi wynoszącymi 10% rocznie. Dodatkowo pozwany wraz z każdą ratą miała płacić opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz opłatę przygotowawczą w kwocie 890 zł. Według powoda na kwotę dochodzoną pozvem składał się niespłacony kapitał w wysokości 2000 zł, skapitalizowane odsetki od kapitału za okres od 15.12.2016r. do 31.03.2017r. r. w wysokości 58,08 zł, a także 890 zł opłaty przygotowawczej i 45 zł opłaty administracyjnej.

Pozwany wniósł o rozłożenie na raty zasądzonej kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany w dniu 15 grudnia 2016 roku zawarł z powodem umowę pożyczki w wysokości 2000 zł. Pożyczoną kwotę zobowiązał się spłacić w 12 ratach miesięcznych, do 12 grudnia 2017 roku. Oprocentowanie pożyczki strony ustaliły na 10% w stosunku rocznym. W związku z zawarciem umowy pozwany zobowiązał się zapłacić opłatę przygotowawczą w wysokości 890 zł, która miała być rozdzielana proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczana przez pożyczkobiorcę częściowo wraz z każdą ratą w terminach spłaty rat. Pozwany zobowiązał się w umowie uiszczać

15 złotych, comiesięczną opłatę administracyjną, która była naliczana za czynności związane z zarządzaniem kontem umowy, monitorowaniem terminowości obsługi pożyczki, obsługą wniosków klienta. Opłata administracyjna miała być uiszczana z każdą ratą miesięczną. Całkowita kwota jaką pozwany zobowiązał się zwrócić, łącznie z odsetkami, wynosiła 3177,13 zł.

(umowa k.17-24)

Pozwany nie spłacił żadnej z rat pożyczki. Pismem z dnia 17 marca 2017 roku, powód działając na podstawie zapisów umowy wypowiedział umowę pożyczki z zachowaniem 2 tygodniowego terminu wypowiedzenia, wskazując że zadłużenie należy spłacić w terminie do 31 marca 2017r.

(okoliczności niesporne – pismo k.25)

Powyższy stan faktyczny nie był sporny i wynikał z przedłożonych dokumentów oraz fotokopii. Pozwany potwierdził zawarcie umowy, nie oponował żądaniu pozwu, wnioskował jedynie o rozłożenie na raty dochodzonej kwoty.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie strony łączyła umowa pożyczki (art.720k.c). Pozwany otrzymał pożyczkę w kwocie 2000 zł i zobowiązał się zwrócić ją wraz z odsetkami, opłatą przygotowawczą i opłatą administracyjną. Pozwany nie wywiązał się z zobowiązania, co uzasadniało zasądzenie od niego na rzecz powoda niespłaconego kapitału, skapitalizowanych odsetek, opłaty przygotowawczej i administracyjnej, to jest łącznie 2993,08 zł. Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od dnia wniesienia pozwu tj. 4 kwietnia 2017 roku, co znajdowało oparcie w art.481§1 i 2 k.c.

Umowa łącząca strony zawarta została w grudniu 2016 roku, a więc w okresie obowiązywania art.36a ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 roku określającego maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu. Zgodnie z w/w przepisem w przedmiotowej sprawie maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu, uwzględniając kwotę udzielonej pożyczki i okres trwania umowy, wynosiły 1100 zł, pozwany zaś łącznie miał zapłacić powodowi 1070 zł. Uwzględniając powyższe naliczone opłaty, choć wysokie, mieściły się w granicach wyznaczonych przez ustawodawcę. Wobec powyższego nie było podstaw, aby uznać, że doszło do naruszenia zasady swobody umów. Skoro bowiem ustawodawca dopuścił pobieranie tak wysokich kosztów, to nie można uznać, że ich pobranie godzi np. w zasady współżycia społecznego.

Sąd stwierdził brak podstaw do rozłożenia na raty zasądzonej kwoty. Zgodnie z art.320kpc rozłożyć na raty zasądzoną kwotę można tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W przedmiotowej sprawie taka nie zachodziła, gdyż sama trudna sytuacja finansowa strony pozwanej nie uzasadnia skorzystania z instytucji określonej w art.320kpc. Pozwany zaciągając pożyczkę na okres 12 miesięcy powinien odpowiednio planować swój budżet. Zważyć trzeba, że pozwany pomimo upływu blisko roku od dnia zawarcia umowy nie zapłacił żadnej raty, którą pierwotnie miał spłacać, wobec czego deklaracje spłaty w ciągu kolejnych 12 miesięcy należało uznać za niewiarygodną.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 i 3 k.p.c. Powód wygrał proces w, a w toku procesu poniósł koszty w wysokości 1017 zł (koszty zastępstwa procesowego 900 zł, koszty opłaty sądowej 100 zł i opłaty skarbowej 17 zł).